

EL MUNDO

Viernes, 6 de marzo de 2009. Año XXI. Número: 6.997.

CATALUNYA

PRISMA

Aquí i allà

LLUIS MARIA TODO

Quan vaig sentir que Patxi López després de les eleccions del passat 1 de novembre declarava: «El PNV debe asumir que no es el régimen ni la religión de Euskadi», vaig sentir una reacció de simpatia i solidaritat. La comparació no era ben bé entre nacionalisme i religió, que és el que m'hauria agradat, però que hauria estat bastant extravagant en un context com aquell, i més val això que res -o sigui, que això d'aquí, vaig pensar. D'altra banda, es començava a parlar de «front antinacionalista» o millor encara «front no nacionalista», o encara «front constitucionalista», tot d'expressions impensables a Catalunya, on totes aquestes etiquetes quedarien metamorfosades en «front espanyolista», o directament, «front feixista», per què no?

Pel que fa a comparar, entre nosaltres, CiU amb un règim i el nacionalisme amb una religió, em sembla recordar que algú ho ha fet en alguna ocasió, però són coses del passat, paraules enterrades per tones de silenci i menyspreu, bajaranades de ressentits i afectats d'auto-odi. Aquí qui no és nacionalista és que no existeix, i només cal recordar el que va passar el novembre del 2003 quan, amb una situació relativament comparable amb la que es va produir fa uns dies al País Basc, els socialistes van encetar una cursa amb la resta dels partits a veure qui era més nacionalista. I els ingenus que confiàvem amb una victòria socialista per pal·liar la pressió patriòtica de tants anys de pujolisme, vam quedar ben servits! Van venir les multes per retolar en castellà, i en general l'aplicació literal d'unes lleis que el pujolisme havia concebut amb el seu ànim típicament maquiavèl·lic, el desmantellament de la xarxa de museus, i ara ens diuen que la meitat de les pel·lícules que s'exhibeixin a Catalunya hauran de ser doblades o subtitulades en català. Me n'alegro moltíssim pels meus nombrosos amics traductors, però no crec que sigui de gran ajuda en aquesta tasca titànica que s'ha imposat el nostre govern de «salvar» el català. Francament, em sembla que els nostres legisladors en aquest àmbit estan massa dominats per la por per poder legislar amb el necessari sentit comú, i ja diuen les àvies que la por és mala consellera.

La bona notícia és que les llibreries tornen a demanar l'últim assaig de J.L. Marfany, «Llengua, nació i diglòssia», que ara sembla suscitar l'atenció dels lectors. Encara no l'he llegit, però quan ho hagi fet prometo comentar-lo amb vostès.

© Mundinteractivos, S.A.